

MAREA NOASTRĂ

pentru tineret **Nr. 6**

Serie nouă

Ianuarie-Februarie-Martie 2009

Dimitrie Ştiubei (detaliu)

Revistă editată de Filiala Bucureşti
Liga Navală Română – Careul Tineretului

Parteneri: Mulțumim Statului Major al Forțelor Navale pentru ajutorul dat în desfășurarea activităților Ligii Navale Române. Cu stimă, colectivul tinerilor membrii ai LNR.

**MINISTERUL
TRANSPORTURILOR
ȘI INFRASTRUCTURII**

Adrese Web:

www.florinmihai.ro - grafician: Florin Mihai
www.macarielaurentiu's blog - sculptor: Macarie Laurențiu Manuel
www.anavasilescu.blogspot.com - pictor: Ana-Maria Vasilescu
www.ortansa.com - pictor: Ortansa Moraru
www.mihailmanescu.xhost.ro - pictor: Mihai Mănescu
www.fanart.ro - pictor: Nicolae G. Iorga

Din Sumar:

Astronomie Nautică.....	2
Inventatori Români – Dumitru I. Bagdasar.....	6
Bătălii Navale.....	10
Maeștrii Contemporani – Nicolae G. Iorga.....	20
Clasici ai picturii navale internaționale – Jan Van Goyen.....	30
2009 Anul Internațional Darwin.....	36
Milițian la „apă”.....	38

**Editura Printec, S.C. ANDOR TIPO SRL. str. Tunari nr 11
Tel/Fax: 021/212.49.51**

Revista se distribuie gratuit!

Liga Navală Română își respectă trecutul

La 8 martie 2009 sărbătorim 81 de ani de la înființarea Ligii Navale Române. În aceste clipe de sărbătoare și reculegere, e obligația morală a oricărui român, să se intereseze de starea Marinei Române.

Chiar dacă numărul navelor noastre este în continuă descreștere (în special numărul navelor comerciale), spiritul marinăresc a fost și este sensul real al vieții marinarilor români. Astfel, capriciile mărilor, turbulența vânturilor, manevra cu trudă a verigilor și velelor au format elita de marinari ai Marinei Române care, la rândul lor, au creat Liga Navală Română.

Vă vom prezenta câteva personalități marcante ale acelor vremuri, ce și-au adus aportul la crearea Ligii Navale.

Comandorul Eugen Botez, celebru în lume sub pseudonimul său literar „Jean Bart”, împreună cu alți împătimiți de mare și marină, pune în primăvara anului 1927 bazele Ligii Navale Române, iar în luna noiembrie 1931, la inițiativa acestui mare scriitor apare primul număr al Revistei Maritime și Fluviale, organ de presă al Ligii Navale Române, revistă care ulterior va apărea sub denumirea de Marea Noastră.

Despre *amiralul Ion Coandă*, primul organizator al Marinei Militare Române moderne, Nicolae Iorga spunea: „Coandă a simțit îndoitul viitor care ni se deschide (dezvoltarea marinei) și prevederile lui s-au întrupat în faptă. De fapta sa a rămas apoi legat încât patriarhul cu ochi blânzi cu largă barbă albă, un luptător rămas sub steag, s-a simțit totdeauna pe coverță scrutând viitorul.”

Comandorul Aurel Negulescu, alături de Eugeniu Botez și Ion Coandă, a fost unul din fondatorii Ligii Navale Române, urmându-i lui Jean Bart, în 1933, la conducerea Revistei Maritime și Fluviale, respectiv Marea Noastră, până în 1948.

Comandorul Nicolae Ionescu Johnson, care l-a avut ca învățător pe Ion Creangă în clasele primare (ca și Eugeniu Botez), al cărui vis era acela de a deveni inginer, *cu geamantanul la subsuoară am urcat în trenul de Galați* – după cum el însuși spunea. În geamantan aveam câteva cărți și o băsmăluță cu câțiva gologani economisiți din veniturile mele de slujbaș în cadrul bisericii și din meditațiile prost plătite. Asta era toată averea mea și cu ea plecam să cuceresc lumea.”

Nu putem uita veteranii de război, ofițerii în rezervă sau în retragere, inginerii navaliști făuritori ai multor mândre nave, toți unindu-se într-un singur nume, LIGA NAVALĂ ROMÂNĂ.

***Președintele Ligii Navale Române
Contraamiral(r) ing. Ioan Chiril***

ASTRONOMIA NAUTICĂ

CONSTELAȚIA LEBĂDA (CYGNUS)

Este o constelație mare ca întindere, prin care trece Calea Lactee, fiind situată deasupra constelațiilor Capricornului și Vărsătorului. Se poziționează pe aliniamentul format de Phecda și Megrez, la aproximativ 2,6 lungimi de Carul Mare și este vizibilă între 90 de grade latitudine nordică și 20 de grade latitudine sudică.

Această constelație este formată din 4 stele principale denumite Deneb, Albireo, Sadr, Gienah Cygni,

asterismul ce poartă numele de Crucea Nordului, nebuloasa întunecată numită Valul, precum și clusterul deschis M29.

Împreună cu stelele Vega (din constelația Lira), Altair (din constelația Vulturul) și steaua Alfa Deneb formează un triunghi isoscel cu baza către Polul Nord și vârful în Altair, numit triunghiul marinarului.

În constelația Lebăda a fost observată o stea de magnitudine 3 care a explodat în anul 1600. Această

novă a devenit de magnitudine 5 în anul 1715 și a rămas astfel, fiind cunoscută sub numele P.Cygni, considerându-se a fi reprezentanta unei categorii de stele variabile cu înveliș de expansiune.

Uneori nucleul acestor supernove se prăbușește cu o forță atât de mare

încât materia dispare complet. Ce rămâne este doar un spațiu cu gravitate imensă. Puterea ei este atât de mare încât nimic nu-i poate scăpa, nici măcar razele de lumină. Aceste spații poartă numele de Găuri Negre.

Din cauza naturii lor, găurile negre nu sunt vizibile, dar astronomii cred că au reușit să localizeze câteva exemplare. Se caută stele duble sau multiple cu emisii puternice de radiații „X” (Roentgen). Se presupune că materia se scurge din stea în Gaura Neagră pe o orbită sub formă de spirală. Fenomenul s-a detectat, spre exemplu, în constelația Cygnus (Lebăda) și poartă numele de „Cygnus X-1”.

Pitagora considera că fiecare stea, planetă sau satelit emite o vibrație proprie pe parcursul călătoriei sale prin spațiu și că toate vibrațiile corpurilor cerești compun, ceea ce el

numea „muzica sferelor” sau „armonia universală”.

Lebăda este considerată de către cupluri constelația tradițională cu ocazia nunțurilor, vizibilă în România din luna iunie până în luna decembrie, întruchipând o lebădă ce zboară printre stele.

În mitologia greacă Cygnus este chiar Zeus, transformat în lebădă pentru a o seduce pe Leda, mama Elenei din Troia.

Din sec III î.ch., grecii au denumit constelația Ornīs (Pasărea). Ei credeau că lebăda are darul de a profeti și anunța moartea. Simbol al retragerii și solitudinii, legendarul cântec de lebădă era considerat semnul plecării în depărtări, migrării spre locuri mai fericite.

Cdr. (r) Teodor Macarie

PESCARIII TOAMNA

Frunze-n vânt se-nvârtejesc
în carnea toamnei ciulinii se înfig.
Zorile de ziuă iarăși se ivesc,
se-ntorc la cherhana pescarii, și
se strig.

Idi suda, Liova! Priponește lotca,
că bate vântul rece, pică bruma!
De o mai ține-așa, pescuim cu copca.
Cad din izvorul lor de sevă frunze
câte una.

Davai vodka! Frigul te pătrunde,
hai să ne-odihnim după atâta trudă.
Picat și gras e peștele din undă,
Boje moi! Vorbesc în bărbi cu
voce surdă.

Fluviul vălurit e-negurat, de smoală
pășesc pescarii pe uscat, se rup de ape
care se sparg în cercuri, se rășcoală,
brumele se-aștern, duhuri se ridică,
pe aproape.

Mariana Tănase

Ortansa Moraru
(Canada)
Nest

LA RĂDĂCINA TIMPULUI

pe malul Dunării se sting lumini
din umbră voi prinde clipa de aripi
să-mi fie reazem la rădăcina timpului
sosit cu tălpile desculțe, ca un amant...
rătăcit în odaia copilăriei mele.

e seara de april
Dunărea mă cheamă
să întemeiem lucruri simple
neglijate în lanțul șirului de ani

strecurându-și valurile
mă privește în alunecare
și vede în mine
copilul dornic de basme cu zâne
cai verzi pe pereți, feți frumoși
și zmei preocupați să-și împartă poveștile

sub cerul întunecat
cuprind cu gândul chipul tău rămas necunoscut

undeva, aproape de orizont
răsună Psalmii

iar amintirea de tine cu păr înflorit și ochii verzi
caută un loc să-și așeze cuvintele
obosită de tăcerea mea

Ortansa Moraru
(Canada)
Passing By

Elena Toma

Inventatori români

Dumitru I. Bagdasar (1893-1946)

Medic neurochirurg și profesor, s-a remarcat prin faptul că a pus bazele practicii neurochirurgicale din România, a elaborat tehnici operatorii originale și a perfecționat instrumentarul chirurgical, inventând metode de investigare a simptomatologiei neurologice.

Dumitru Bagdasar și-a efectuat liceul la Bârlad, apoi a studiat medicina la București între anii 1913 și 1919, obținând titlul de doctor în medicină cu teza “Contribuțiuni la

stadiul sindromului Parkinson postence-falic”, în anul 1922.

Renumitul neurochirurg a lucrat și la Serviciul Neurologic al Spitalului Militar din București între anii 1922 și 1926. Apoi a urmat un stagiul de perfecționare în SUA, la clinica din Boston a lui H.W. Cushing, unde a lucrat circa 3 ani. În urma cercetărilor întreprinse a publicat două studii importante în domeniul tratamentului chirurgical al gomelor cerebrale și al chorioblastomului intracranian.

Între 1929-1931 a lucrat ca medic neuropsihiatru la Serviciul Neurologic din Jimbolia și apoi între 1931-1933 la cel din Cernăuți, în această perioadă publicând primele comunicări de neurochirurgie din România.

În 1934 revine în București, mai întâi la Spitalul de Urgență, apoi din 1935, la Spitalul Militar Central. Este de menționat activitatea didactică desfășurată la Clinica Neurochirurgicală a Facultății de Medicină din București, iar mai apoi aceea de ministru al sănătății în perioada 1945-1946.

Rezultatele cercetărilor din domeniul traumatismelor cranio-

cerebrale, al abceselor intracraniene și a investigațiilor histopatologice și clinice asupra tumorilor cerebrale, au fost publicate în tratate de referință, dintre care “Tuberculoamele cerebrale” (1940), “Traumatismele cranio-cerebrale” (1943) și “Boala lui Lindau” (1944).

În anul 1941 a fost publicată o metodă originală de tratament neurochirurgical al oxicefalei.

Lucrările renumitului profesor au fost apreciate pe plan mondial și a fost ales post-mortem, la 28 octombrie 1948, membru de onoare al Academiei Române.

Ing. Ana-Maria Endeș

Tudor Meiloiu

Aventuri pe mare

Angola – Luanda

...Și totul începe în Luanda, capitala Angolei, în zona de pescuit oceanic. Dacă vrei calamar sau pește mai bun îl găsești sectorul de lângă coastă, zonă în care nu e voie să pescuiești. Angolezii nu au dat licență de pescuit pentru acea zonă. *Grădină!* Noaptea se merge la cules, traulat, cu luminile stinse, cu ochii în radar; dacă vine vreo navă militară trebuie văzută și părăsită zona repede.

Lângă o navă de-a noastră de pescuit, aflată în grădină, vine o șalupă care solicită ajutor medical, urcă doi angolezi la bord și doctorul coboară.

Cei doi anunță că nava este arestată, românii taie legăturile, doctorul rămâne la ei, angolezii ramân la noi.

Ce să facă cu ei?

Nava merge în Africa de Sud, așa că îi predau autorităților de acolo, care îi împușcă.

Doctorul e scos din Luanda de către ambasada rusă – aceștia fiind foarte influenți în zonă. Apare în radă nava noastră frigorifică, "Polarul", cu schimbul de echipaj pentru toate navele din zona de pescuit, care este arestată în contul celeilalte. Nava este adusă în port și se solicită țării noastre o sumă enormă de bani pentru eliberarea ei și a echipajului.

Bineînțeles, tovarășul Nicolae Ceaușescu nu plătește nimic. La bord,

în acest moment sunt 10 echipaje de pe alte nave, plus cel al "Polarului" și se calcă toți în picioare.

Unii angolezi mai săraci, încearcă să vândă cafea furată de pe plantație. Vin cu o bărcuță, sunt văzuți și împușcați. Pedepsa celor care fură cafea e moartea.

Noi suntem în sala de mese. La prima rafală ne uităm unii la ceilalți. La începutul celei de-a doua, în secunda aceea suntem toți pe burtă. Reflexe rămase din armată.

...Și stăm în continuare, trec zilele, apar bătăile între noi sau prin oraș cu angolezii. Nervii sunt întinși la maxim.

În spatele nostru este o navă franceză. A venit cu ajutoare. Sunt disperăți. Se află aici de două luni, angolezii o descarcă și o descarcă la genul: iau o cutie din cală (1-2 kg), ies cu ea în brațe, merg de-a lungul cheiului și o duc la magazie. Șmecheria e că nava plătește o groază cheiajul. Românii o descarcă într-o noapte, nava pleacă și iese un scandal monstru.

Nu știm ce o să ne aștepte. Suntem invadați de soldați înarmați. După aproximativ 6 ore decizia lor e să ne dea drumul să plecăm. Mai bine fără noi. Suntem prea costisitori.

Laurențiu Manuel Macarie

Sorin Adam
Peisaj grecesc

Bătălii Navale

RĂZBOIUL SUBMARIN DIN OCEANUL ATLANTIC ÎN 1942 ȘI 1943

H. Bayer

La începutul lui 1942, pentru submarinele germane au apărut numeroase ținte noi și ușor de scufundat. Statele Unite, pe baza politicii de neutralitate armată, asigurau escorta convoaielor din Atlantic încă din septembrie 1941. Atacul japonez asupra Pearl Harbor-ului și declarația unilaterală de război a lui Hitler din 11 decembrie a aruncat America în mijlocul bătăliei

Atlanticii și, începând cu ianuarie 1942, submarinele germane au început să opereze pe coastele americane. Inițial, Dönitz a dorit trimiterea unui număr de 12 submarine dar, până la urmă, datorită și situației din Mediterana, a dislocat numai cinci. Acestea au reușit să scufunde, în două luni, nave cu un tonaj total între 200.000 și 300.000 de tone iar, până în iunie, totalul era de

600.000. Acele *vremuri fericite* se datorau diferiților factori, mai ales comandanților navelor comerciale care nu acceptau metoda convoiului în apele costiere, litoralului foarte bine iluminat, mai ales în zona stațiunilor din Florida, precum și rutelor costiere care rămâneau neschimbate. Cea mai mare proporție din navele scufundate o reprezentau tancurile petroliere care transportau țiței din Golful Persic către rafinăriile și depozitele de pe coasta de est a Americii. Numai în ianuarie, 29 tancuri petroliere au fost scufundate în apele americane, fără ca atacatorii să piardă măcar un submarin. Escorta antisubmarin a navelor era asigurată, în cel mai bun caz, de cutere slab armate ale *Gărzii de Coastă*, iar patrulele aeriene nu se aflau niciodată în aer.

Din 1942, Marina Statelor Unite, beneficiind de un program privind escorta navelor pe care Roosevelt îl avea în vedere încă din iulie 1941, a introdus sistemul convoaielor pe coasta de est și a trecut la măsurile de camuflaj, pentru reducerea iluminării țintelor pe timp de noapte. În iulie, 3 submarine au fost scufundate și 2 avariate în apele de coastă americane, ceea ce l-a făcut pe Dönitz să renunțe la acțiuni în această zonă. Hotărârea de a se limita la mijlocul Atlanticului era cea mai adecvată. Avea acum, la dispoziție, 331 submarine din care 140 erau operaționale, iar 50 se aflau, permanent în patrulare. Cu acest

număr de nave, controlat îndeaproape de la cartierul său general din Bretagne, de la Chateau Kernevel, beneficiind de informațiile despre convoaie, furnizate de serviciul naval de informații *B-Dienst* și de o flotă de submarine de aprovizionare pe mare, comandantul german era în poziția de a relua atacul convoaielor americano-britanice la nivelul atins la mijlocul lui 1941.

Echipajele sale au depășit însă acel nivel. În noiembrie 1942, când escortele au fost retrase din Atlanticul de Nord pentru a asigura protecția forțelor ce urmau să participe la operația *Torch*, de debarcare în nordul Africii, tonajul navelor scufundate a atins 729.000 tone, adică 119 nave. Acțiunile în sistemul „haită” au permis acest succes. Dispuse între ele, la dublul distanței de vizibilitate, distanță susținută de Dönitz încă din 1939, direcționate spre convoaie de către transmisiunile radio de la Kernevel care erau asigurate de criptanaliștii din cadrul *B-Dienst*, submarinele erau capabile să se concentreze în număr mare împotriva unei singure ținte, nimicind escortele și scufundând numeroase nave; convoiul SC 94, de exemplu, atacat de 18 submarine în august, a pierdut 26 de nave. Pierderile în submarine au crescut și ele pe măsură ce escortele căpătau experiență, deprinderi, echipamente din ce în ce mai performante, precum și armament antisubmarin eficient. Până la

sfârșitul anului, cu o medie de 100 de nave scufundate pe lună, 7,5 milioane tone scufundate și numai 7 milioane tone înlocuite de britanici, având un raport de 10 nave distruse la un submarin pierdut și o rată de înlocuire a acestora de sută la sută, Dönitz era convins că victoria în Atlantic îi putea fi la îndemână. În ianuarie 1943 avea 400 de submarine în subordine, 200 operaționale și 100 pe mare, în patrulare, cu 10 mai multe decât credea el că erau necesare pentru victoria Germaniei înainte de război. Concentrarea „haitelor” de submarine în lunile ce au urmat și vremea de iarnă din Atlanticul de Nord, care oferea tot mai bune condiții de atac, l-au convins pe amiralul german că va învinge în bătălia decisivă pentru Atlantic.

Adevărul era că avantajul pendula când de o parte când de alta. Aliații, având la dispoziție 500 de nave pentru asigurarea escortelor convoaielor erau acum în stare să întărească ecranul protector pentru convoaie, reușind chiar să organizeze grupuri de sprijin care să vină în ajutorul grupărilor de nave comerciale greu lovite. Aparatura de război electronic a fost curând îmbunătățită, putând fi executate atacuri de noapte asupra submarinelor germane. Numărul și raza de acțiune a avioanelor de supraveghere s-a mărit, ceea ce a dus la acoperirea întregului Atlantic. De asemenea, și-au îmbunătățit posibilitățile de goniometrare și de

redirecționare a convoaielor, departe de zonele în care erau semnalate submarine. Mai mult, accesul la cifrul naval german permitea aliaților să citească instrucțiunile lui Dönitz către comandanții săi în timp real, pentru a lua deciziile necesare contracarării acestora. Germanii au beneficiat de accesul, în timp real, la cifrul de transmitere a informațiilor, au îmbunătățit modalitățile de acțiune ale „haitelor” datorită experienței acumulate de echipaje și au dezvoltat un echipament electronic capabil să detecteze un avion ce avea la bord un radar în funcțiune, ceea ce le permitea intrarea în imersiune înainte de a deveni ținte pentru acesta.

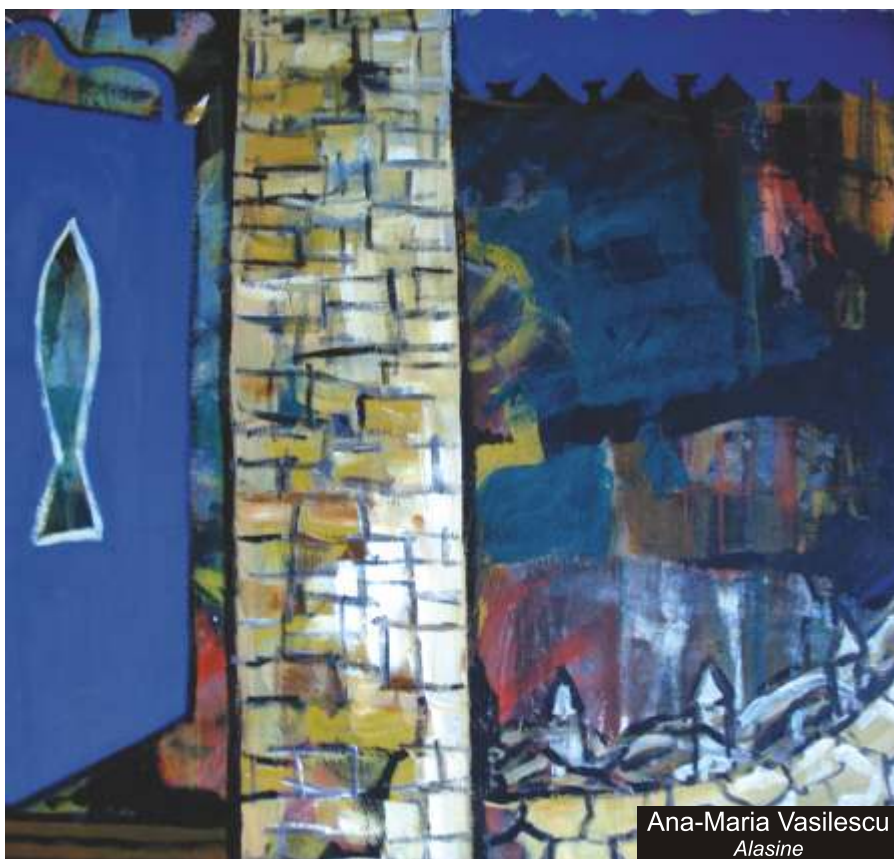
Avantajele tehnologice s-au văzut în rezultatele obținute în confruntările din iarna și primăvara lui 1943. În ianuarie, convoiul TM 1 a pierdut 7 tancuri petroliere dintr-un total de 9, după un atac al unei „haite” de submarine. În februarie, convoiul ON 16 a ajuns la destinație cu 14 nave mai puțin iar, într-o săptămână, au fost scufundate 34 în total. În aprilie, ON 55 a pierdut 12, după o lună în care totalul navelor scufundate a ajuns la 108, incluzând 72 care navigau izolat. Au crescut și pierderile în submarine dar, în martie, raportul rămăsese de șapte la unu, raport apreciat ca pozitiv de către Dönitz. Se părea că bătălia pentru Atlantic era pe cale de a fi câștigată.

Două luni mai târziu, castelul de cărți de joc a lui Dönitz se prăbușea.

În mai, raportul era de unu la unu și submarineele, deși erau 118 pe mare, fiecare scufunda mai puțin de o navă pe lună. Numai în mai s-au pierdut 41 de submarine iar, în cea mai mare înfruntare din acea lună, 27 submarine au fost pierdute pentru scufundarea a 26 de nave din cadrul convoiului. Catastrofa se profila pentru germani, mai ales pentru că pierdeau submarine mai repede decât

puteau să le înlocuiască. Sesizând inevitabilul, amiralul a dat ordin de retragere din Atlantic, până când strategia generală urma să fie regândită. Nu putea înțelege cum, arma ce o credea decisivă pentru câștigarea războiului, se dovedise falimentară în numai două luni după ce se părea că victoria era mai aproape decât oricând.

*Cpt. cdor conf. univ. dr.
Olimpiu Manuel GLODARENCO*

Cascadă de suflete

Cu un picior în lumea mea reală, altul în lumea de cerneală, mă regăsesc pentru a mia oară pe puntea dintre eu-l rătăcit, hoinar, și-un altul în ceea ce sunt și ce oi fi, de viața îmi va-ngădui și se va zbate-n tâmpla mea măcar o zi.

Cu fiecare pas ce-l fac mă doare ora ce a venit și a trecut fără să fi simțit...

Rănilor ce păreau trecute, acum sunt dese.... mult mai multe.

Doare prezentul și amintirea ce a mai rămas din tot ce-a fost, dar a trecut doar cu un pas.

O rană e un suvenir ce încă îmi mai sângerează și-alunecă în apă ca o rază, doar se dizolvă și dispare... căci viața mea e doar o picătură într-o mare, iar la picioare-mi năvălesc mici

stropi verzi-albăstrui mă murdăresc.

Înmoi penița ce-i uscată în gândurile ce se scurg ca în cascadă;

bolborosind, bocind și șuierând în valuri... purtând cu ele adânci coșmaruri.

Privesc la viețile ce curg, curg gânduri amestecate și chiar trăiri rău încurcate în valuri, valuri ce se zbat îndurerate, involburate plesnind în maluri.

Aș vrea să curgă peste mine, să simt cum viața pleacă, vine... să simt trăirile-n șiroaie ca picăturile de ploaie, să simt durerea, bucuria laolaltă, să simt cum lumea nu e ca o mare moartă.

Camelia Olteanu

Ecaterina Neagu
Construcție imaginară

Mic dicționar marinăresc

A ține la zi jurnalul de bord – Keep the log book up-to-date

Jurnal de bord = document nautic cu valoare juridică, păstrat permanent la bord, în care se înscriu, zilnic, în ordine cronologică și amănunțit activitățile desfășurate, precum și evenimentele din jur referitoare la navă.

Timonierul la post! – A hand to the helm!

Timonier = persoană specializată și atestată să manevreze instalația de guvernare a navei.

Navigați în siaj! – Follow in wake!

Siaj = urmă lăsată pe apă de o navă, torpilă etc...în timpul deplasării.

Dragoș Vițelaru
Port

Stopul cardio-respirator

Iubitorul de mare sau însoțitorii săi se pot afla într-o situație dificilă, atunci când poate apărea stopul cardio-respirator, provocat atât de factori externi (înece, deshidratare, insolație, hipotermie, traumatisme, șoc, etc.), cât și de antecedentele cardiace, sau de o afecțiune nedepistată. În oricare dintre cazurile menționate, este importantă cunoașterea și acordarea unui prim ajutor pentru a preveni eventualele complicații sau chiar moartea.

Oprirea respirației și oprirea inimii duc la stopul respirator, cunoscut și sub denumirea de moarte clinică.

Stopul respirator fără oprirea inimii, (prezența pulsului la artera carotidă), permite o reanimare respiratorie într-un interval de 3-12 minute. Stopul cardiac este urmat invariabil și de stopul respirator după un interval de 20-30 de secunde.

Moartea clinică începe odată cu stopul cardiac, determinând și oprirea circulației cerebrale. Este important de știut că moartea clinică este un proces reversibil, victima își poate reveni complet la o stare normală dacă i se acordă un ajutor competent, în timp util. Moartea clinică durează 3-4 minute.

1. Se verifică starea de conștientă.

Semne clinice: oprirea mișcărilor respiratorii, toracice și abdominale,

încetarea bătăilor inimii, absența pulsului la carotidă, paloarea extremă a tegumentului, globii oculari imobili, relaxarea completă a musculaturii (inclusiv a sfincterelor), ceea ce duce la pierderi necontrolate de urină și materii fecale.

Înainte de a începe reanimarea cardiorespiratorie, salvatorul se va asigura dacă este întradevăr vorba de oprire cardiacă, prin controlul pulsațiilor cardiace.

2. Ascultarea respirației direct timp de 5-10 secunde.

Lipind urechea de toracele victimei se va sesiza deplasarea aerului sau se va urmări mișcarea unei foițe de țigară sau a unui tifon. Fără căi aeriene libere, permeabile, orice efort de reanimare devine inutil.

Semnele obturării acestora: absența mișcărilor respiratorii normale, dificultate zgomotoasă în respirație, balans între torace și abdomen, lipsa curentului de aer la nas sau gură și învinețire.

La accidentații fără cunoștință obstrucția se face cel mai frecvent prin înghițirea limbii, dacă accidentatul este culcat pe spate, sau prin prezența corpilor străini (sânge, secreții, apă).

3. Respirația artificială.

Se pune o mână pe fruntea rănitului, iar cu degetul mare și cel arătător se comprimă fosele nazale.

Cu cealaltă mână, se ridică bărbia astfel încât căile respiratorii să fie deschise. Se plasează gura salvatorului pe gura rănitului, într-un mod cât mai etanș. Se expiră aerul timp de o secundă și se verifică dacă apare o ridicare a cutiei toracice.

Dacă prima respirație nu este eficientă (cutia toracica nu se ridică), se încearcă din nou ridicarea capului rănitului, efectuându-se încă o respirație. Apoi se permite expulzia aerului din pieptul persoanei. După 2 cicluri de respirație artificială, se încep compresiile toracice.

4. Masajul cardiac

Se localizează, cu ajutorul degetelor sternul, osul de care se articulează coastele. Se așează două degete la baza sternului. Podul palmei celeilalte mâini se va fixa deasupra celor două degete (pe partea mai apropiată de fața persoanei). Se îndreaptă brațele, se fixează coastele, iar umerii se centrează fix deasupra mâinilor. Ritmul apăsării va fi constant, utilizând greutatea organismului și menținând

coastele fixe. Astfel se va realiza o compresie.

După 30 de compresii, se efectuează 2 respirații artificiale. Acest ciclu de 30 de compresii toracice și 2 respirații se repetă până apare o echipă de prim ajutor sau până persoana respectivă respiră, tușește sau mișcă.

Dr. Denisa Iancu

Ana-Maria Vasilescu
Pulsație

Accidente aproape de imposibil

Săptămâna trecută un satelit comercial american (Iridium 33) a fost distrus în urma coliziunii în spațiu cu un satelit rusesc, un astfel de incident fiind foarte rar, a anunțat compania care posedă aparatul. Incidentul s-a produs la 800 de kilometri deasupra Siberiei.

Un alt incident: două submarine cu propulsie nucleară, unul britanic și celălalt francez, s-au ciocnit în Oceanul Atlantic, la începutul lunii februarie, dar știrea a apărut doar acum în presa internațională. Incidentul a fost confirmat ulterior atât de marina franceză, cât și de cea britanică.

Potrivit sursei citate, submarinul britanic HMS Vanguard și Le Triomphant (Franța) au suferit avarii, dar nu au fost afectate instalațiile nucleare de la bordul celor două submersibile.

Submarinul britanic a fost remorcat până la Faslane, în Scoția, pentru reparații.

"The Sun" susține că cele două submarine, la bordul cărora se aflau circa 250 de marinari, efectuau misiuni diferite în momentul în care au intrat în coliziune, pe 3 sau 4 februarie 2009.

Ministerul Britanic al Apărării a refuzat să facă vreun comentariu, dar

un purtător de cuvânt a asigurat că poate "să confirme că siguranța nucleară nu a fost pusă sub semnul întrebării nici un moment".

Parisul și Londra confirmă incidentul

Ministerul Francez al Apărării a confirmat că cele două submarine nucleare "au avut un contact pentru scurt timp", fără a pune însă în pericol securitatea nucleară.

"Două submarine lansatoare de rachete, unul francez și unul britanic, efectuau, în urmă cu câteva zile, patrulare de rutină în oceanul Atlantic. A existat un contact pentru scurt timp, la viteză redusă, în timp ce se imersau. Nu a existat nici un rănit. Siguranța nucleară nu a fost afectată", a precizat centrul de presă al marinei, într-un comunicat de presă.

Coliziunea a fost confirmată și de amiralul Jonathon Band, șeful marinei britanice.

Este vorba despre "primul incident de acest tip, în peste 400 de misiuni de patrulare efectuate", a declarat capitanul Jerome Erulin, șeful serviciului de informații și de relații publice al marinei franceze.

Inițial, se anunțase ciocnirea cu un obiect aflat sub apă.

Ministerul Francez al Apărării relatase, săptămâna trecută, existența unui incident, fără a preciza însă care este și cauza acestuia.

Le Triomphant, submarin nuclear lansator de rachete (SNLE) a lovit un "obiect aflat sub apă" în timp ce se scufunda, dar a putut să se îndrepte fără nici un ajutor la baza din l'Ile-Longue, precizase, la acel moment, Ministerul francez al Apărării.

Domul sonar, situat în fața submarinului, a suferit avarii, dar incidentul nu s-a soldat cu raniți și nu a pus în pericol nici un moment siguranța nucleară, reactoarele de propulsie sau rachetele, au precizat serviciile de informații ale marinei, într-un comunicat.

HMS Vanguard este unul dintre cele patru submarine V-Class de care

dispune Marea Britanie. Fiecare este înarmat cu 16 rachete balistice.

Vanguard are o greutate de 16.000 tone, 150 metri lungime și un echipaj de 140 de marinari.

"Nici nu ne putem imagina care sunt potențialele consecințe ale unui asemenea incident. Este foarte puțin probabil să se producă o explozie nucleară, dar o scurgere radioactivă este posibilă. Și mai rău, am fi putut pierde echipajul și focoasele nucleare. Ar fi fost un dezastru național", a declarat un ofițer de rang înalt al Marinei Britanice, sub protecția anonimatului.

Acest articol este trimis de RomBel – Diaspora Română din Belgia.

Gavril Mocenco

Maestrii contemporani

Nicolae G. Iorga

"Spiritul alchimist"

Văzând nu numai în imediata actualitate, ci chiar retrospectiv, lucrările semnate de maestrul Nicolae G. Iorga, gândul mă duce involuntar, spre două noțiuni ce țin de absconcele tineri ale alchimiștilor medievali, piatra filozofală și elixirul tinereții.

Pictorul, graficianul, teoreticianul, pedagogul Nicolae G. Iorga se pare că le-a descoperit pe amândouă, alături de o nouă modalitate cinetică

de tratare a dinamicii mișcării, de concepte inedite în alăturarea de tonuri, semitonuri, într-o inefabilă armonizare.

Plasticianul impune un echilibru indestructibil, i-aș spune, între linie și culoare, în sensul că toate creațiile sale, pornind de la schițe de motiv, până la pânzele sau mă rog, suporturile finite, radiază o profundă notă de simfonism și echilibru.

Nicolae Iorga

Aceasta nu înseamnă că plasticianul nu are anume îndrăzneți stilistice, absolut remarcabile, umbre colorate de mare subtilitate, juxtapuneri de culoare remarcabile și rupeți de ritm coloristic de mare supestivitate.

O notă inedită în creația pictorului o constituie, practic, „reinventarea” cinetică a imaginii, unde calul, păsările, ideea de desprindere de pământesc, în genere, sunt tratate la un mod absolut original, personalizat.

Chiar ștanțele peisagistice se organizează, deasemenea la modul

mirabil, jubilat, după rețete proprii, deținute în exclusivitate de maestru.

Termenul „exclusivitate” nu este general valabil, pentru că activitatea pedagogică de îndrumare și formare artistică a generațiilor de plasticieni, îl contrazice la modul absolut.

Nicolae G. Iorga, o reală entitate a graficii și picturii românești, îmbină eforturile sale esteto-plastice cu cele vizând formarea, educarea, promovarea de noi și noi *nume-reper* în peisajul plasticii contemporane.

Dragoș Ciobanu

Nicolae Iorga

Dimitrie Știubei
Peisaj portuar

CULOARE DE CLIPĂ

(variantă)

Se naște în pietre neliniște mută.
E spaima de umbra orelor reci
de noi legi ale lunii
și cât o zbatere de gând
strângi din ochi
a fluture, aripă ori frunză.

Se simte în zare o spaimă
și marea ne fură umbra fierbinte,
de undeva ne ținutuește cu ochi
de tigru un val uriaș.
Urma străvezie a lunii
preschimbă în piatră vântul
fugărind un punct la orizont.

Și nu te mai cheamă niciun mal,
nu te mai recunoaște niciun pas.

Încrezătoare rățăcește-n adâncuri
privirea trecută.

Un labirint crește ilicit în penumbră.
Stele uituce rățăcesc atinse de boala nopții.
Unghiurile drepte își cer iertare
pereților înșelători,
luna cernită clipește pentru prima oară
și se face lacrimă.

E semn că începe eclipsa timpului
atunci din frigul clipei
o pasăre ciudată te strigă pe nume
trezind lumina privirii.

E prea târziu și începe să cadă peste noi
sămânță de stele.

Corabia lunii se pierde la orizont
și labirintul se acoperă cu nisip
în locul său
- un cuvânt lucește subțire
din scoici sfărâmate

Cele mai periculoase sunt zilele
care încep timid
și sucesc mințile timpului
atunci totul
se preschimbă în umbră

ai soare în vine, dar sângele tău
ia culoare de clipă...

Monica Mureșan

Florin Mihai (detaliu)

FURTUNĂ PE MARE

Mi-am odihnit gândurile pe nisipul mării. Cerul își schimbă încet culoarea. Vântul cu gust amar de sare poartă miresme ce îmbrățișează cuvântul. Marea șoptea versuri care pe coama valului deveneau albatroși. Vântul se zbate nervos printre secunde. Marea se-ncruntă, valuri se strivesc de stânci ca gândurile lovite de uitare. În fiecare scoică se naște o durere fără glas. Sub a lumii fereastră se iscă furtuna. Aripă de pescăruș sau frânt în zbor. Tristețea se coboară peste marea nesfârșită. Zgomotul valurilor sfârâmate se aude ca o muzică dată mult prea tare. Și cerul plânge, plânge peste mare, peste firele de nisip, peste zgomot și peste tristețe. Briza aduce încet noaptea peste lume.

Îmi adun risipitele-mi gânduri și plec. Parcă nimic nu a mai rămas din tăcerea ce desparte lumea de stele. Doar marea și plajași dincolo infinitul.

Mâine.....poate o aripă în zbor de pescăruș va deschide lumina ce-n zbatere lină devine curcubeu.....o suflare de vânt.....cioburi.

Să iubim marea purtând în noi speranța curcubeului. Deasupra mării, deasupra vieții!

Loredana Bianca Aspru

Florin Mihai
(detaliu)

Ucenicul trebuie să-și depășească maestrul

– *Laurențiu Macarie* –

Reconsiderări...

Sculptorul **Laurențiu Macarie**, fost ofițer de marină militară și civilă, sculptor și mai recent redactor șef al revistei „Marea Noastră pentru Tineret”, își afirmă la fiecare prezență expozițională opțiunile sale plastice, artistice.

Astfel un marinar, un navigator, gânditor de sintagme filozofice-estetice, odată debarcat, ne regalează

cu creații conceptual-estetice de cea mai mare relevanță.

Interesantă, incitantă în plan socio-uman este ideea autorului de a nu-și defini, la modul plastic, principiile, ci de a le lăsa la voia privitorului într-o bună idee de conceptualitate.

Laurențiu Macarie este un „provocator”, un autor care nu numai

că sugerează, dar chiar „emite” la modul cât se poate de subtil concepte plastice care țin de idei clasicizante.

Robacitatea demersului artistic semnat MACARIE este absolut viabil, dat fiind că autorul are o conceptualitate de cea mai bună sorginte, folosește materialul la modul benefic, dovedește în plan spațial-sculptural ideatici de cea mai inedită factură.

Laurențiu Macarie
Cal

Laurențiu Macarie este și trebuie să fie în continuare un exponent uniexistențial în materie de sculptură, o figură ce alături de tridimensionalitățile mărilor și oceanelor, le-a opus pe cele trei dimensiuni ale

pietrei, respectiv marmurei, de care se vedește profund iubitor (poate și datorită influenței maestrului Enea Nicolae alături de care a stat atâția ani).

Dragoș Ciobanu

Eveniment

Volum și Imagine

Pe data de 15 februarie a avut loc prima dintre cele șase manifestări planificate a fi desfășurate anul acesta de către Careul Tineretului.

La Centrul Cultural al Ministerului Administrației și Internelor a avut loc vernisajul de fotografie și sculptură “Volum și Imagine”, ce i-a avut ca realizatori pe Ana-Maria Vasilescu, masterand al Universității Naționale de Artă, pe Denisa Iancu, de profesie medic și pe Laurențiu Macarie, de asemenea masterand al aceleiași universități.

Vernisajul a fost coordonat de curatorul Mihai Pârvu și i-a avut ca mediatori pe pictorul Tudor Meiloiu, pe criticul de artă Ilie Roșianu și pe fizicianul Ilie Săndulescu.

Fotografiile expuse au încântat asistența cu instantanee surprinse în diferite regiuni ale Europei, creând un spectacol armonios de culoare și cultură. Fiecare dintre ele purta privitorul în colțul de lume sau de natură reprezentat. Staticul lucrărilor se transforma astfel într-o dina-

micitate a formelor în care timpul și spațiul se contractau. În același mod sculptura a descris universul artistic prin unicitatea figurilor și prin gama largă de interpretabilitate. Literatura, impletită cu arta imaginii a oferit conturul necesar acestui vernisaj fiind reprezentată de Daniela Micu, Cristian Balint, Monica Mureșan și actrița Doina Ghițescu.

A rezultat astfel un moment cultural unic așa cum ne-au obișnuit membrii Careului Tineretului și sperăm să ne răsfete în continuare cu evenimente de cel puțin același nivel.

Ana-Maria Vasilescu

Curiozități

- Până în prezent s-au realizat mijloace auto și yahturi care au renunțat la învechitele modalități de alimentare și au trecut pe energia solară, dar acum, o companie suedeză s-a gândit să proiecteze un submarin care să funcționeze cu acest tip de propulsie. Respectiva navă, lungă de 20-30 de metri, nu va fi folosită în activități militare, ci pentru transportul turiștilor care vor veni pe lacul Thun din zona Alpilor.

- În momentul de față, două companii nipone lucrează la crearea primei nave ale cărei motoare vor fi propulsate, parțial, cu ajutorul panourilor solare, ce vor genera fiecare în parte 40 kw. Japonezii speră ca nava să fie aptă de drum în acest an.

- A fost creat un dispozitiv care

transformă curenții marini în electricitate. Inspirat din mișcările pe care peștii le fac atunci când înoată, dispozitivul produce un nou tip de electricitate din vibrațiile curenților oceanici de mică intensitate.

- O prerogativă regală de la 1324 prevede că orice balenă sau belugă (un cetaceu ca narvalul, lung de 3-4 metri), găsit pe litoralul britanic, aparține coroanei regale. Și e în vigoare și-n prezent. S-a convins de aceasta pescarul Robert Davis, care a prins în 2004 un narval și a fost trimis în judecată. Noroc că printr-un fax pescarul a anunțat-o pe regină că a prins acest cetaceu și a primit răspuns să și-l prească.

Culese de ing. Ilarion Barbu

Ion Hultoaia
Pescar turc

Clasici ai picturii navale internaționale

Jan Van Goyen

Pictor peisagist olandez, a studiat în Leiden și apoi în Haarlem, unde l-a avut ca profesor pe Esaias van de Velde. Un artist cu un stil profund personal, pune accentul pe perspectivă și lumină, peisajele sale având o atmosferă melancolică. Un pionier al peisajului naturalist în Olanda, avea să influențeze considerabil arta în regiune, atât prin lucrările sale cât și prin elevii săi. Un reprezentant al fazei „tonale” a picturii peisagistice olandeze, van Goyen era preocupat mai ales de redarea nuanțelor cerului și atmosferei.

A fost un pictor prolific, realizând peste 1000 de lucrări și 800 de desene, majoritatea inspirate de călătoriile în Germania și în Țările de Jos.

Reprezentările de râuri și canale au fost frecvent ilustrate în lucrările lui Jan van Goyen, reflectând importanța acestor căi de transport în pictura de peisaj.

Lucrarea de față nu este o întâmplare istorică, subiectul ei este de fapt puterea naturii. Valurile sunt ridicate de vânt, punând în pericol corăbiile ce se rostogolesc parcă pe talazurile create de mare. Contrastul dramatic dintre întuneric și lumină și liniile diagonale ale navelor aflate în prim-plan, produc o compoziție cutremurătoare pe pânză, oferind un cadru al unității omului cu natura.

Ana-Maria Vasilescu

PLUTESC

Plutesc prin gând ca-ntre vecii de apă:
Deasupra-mi cerul gol și legământul
De-a nu lăsa pustiu să bată vântul
Prin visul nostru gata să înceapă.

Văd jos din bezna grea mijind pământul
Și pe pământ pe cel ce groapa-și sapă
Cum se-mormântă-n propria lui groapă,
Fără să-și poată ști deznodământul.

Cu-atâtea amintiri desperecheate,
Ce bat insidioase din aripe,
Zborul mă poartă prin eternitate...

Și-n mine prinde să se înfiripe
Cât înainte tot pe-atât în spate
Eternitatea fiecărei clipe...

Adrian Erbiceanu
(Canada)

Nicolae Grigorescu

LACRIMI DE ZEFIR

Același zâmbet tainic, o șoptă la ureche,
Când Noaptea și cu Luna sunt suflete pereche,
Te regăsesc sub cruce în vechiul cimitir
Cu humă și durere și lacrimi de zefir.

Același dor de moarte, cu pâlpâiri de stele,
Când între noi sunt alte fatidice tunele,
Te regăsesc sub cruce, pe frunte ți-e pus mir
Cu humă și durere și lacrimi de zefir.

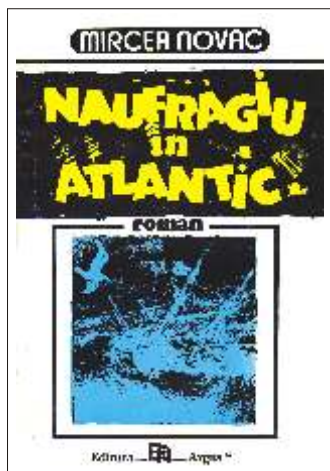
Același pretutindeni, un mare singuratic,
Când moartea se sfârșește în somnul hieratic,
Te regăsesc iubito și-n locul tău respir
Cu humă și durere și lacrimi de zefir.

Ionuț Caragea
(Canada)

Florin Mihai
Sleep

În luptă cu stihiele...!

Personaje puternice, pline de vigoare și dinamism, situații dramatice, chiar limită, solidaritate umană, spirit de sacrificiu sunt doar câteva din coordonatele romanului „Naufragiu în Atlantic” semnat de Mircea Novac, un împătimit al scrisului dar și al aventurilor marinărești.

Cargoul de mare tonaj „Dâmba”, având ca încărcătură laminate grele, este surprins în Oceanul Atlantic de furtună și se află într-o situație din ce în ce mai dramatică.

În pofida eforturilor echipajului, a comandantului Drăgun, a secundului, timonierilor Todită Parpală, ofițerilor și marinarilor de punte, a motoristilor, cargoul nu reușește să iasă din „ochiul furtunii”.

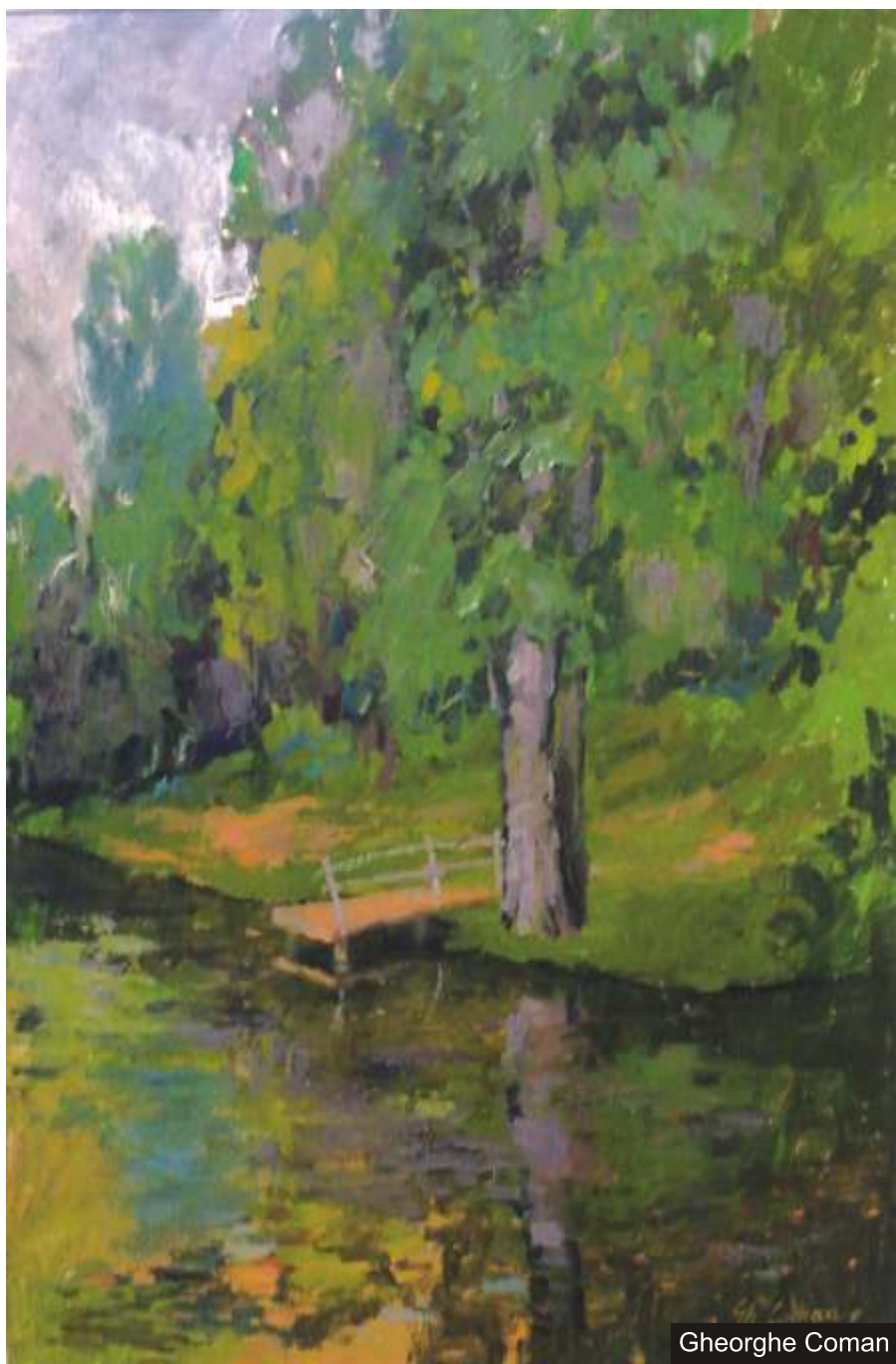
Se lansează semnale S.O.S. la care, într-un spirit de mai mult decât laudabilă solidaritate de breaslă, răspund: pescadorul rusesc „Dusckinkai”, remorherele „Gederland” și „Ruyay” și petrolierul „Esso & Bonaire” sub pavilion italian, care vor încerca să formeze un scut menit să protejeze nava „Dâmba” de vitregiile apelor.

În pofida eforturilor conjugate, singura soluție pentru salvarea echipajului este evacuarea navei, pe care comandantul Drăgun o ordonă după rapide dar dramatice și dureroase procese de conștiință.

Echipajul este recuperat la bordul navelor venite în ajutor după momente de suspans, de trăiri cu sufletul la gură fiind recuperat din valuri și „omul numărul unu” al navei, comandantul, care conform tradiției a părăsit ultimul nava.

Scrisul alert, buna dozare a ritmului narațiunii, spiritul evocator manifestat în situații de maxim tragism, întregul mesaj ce răzbate din fiecare filă, recomandă romanul „Naufragiu în Atlantic”, apărut sub egida Editurii „Argus”, nu numai drept o lectură captivantă, dar și necesară, ținând cont de valențele profund umane evocate de autor.

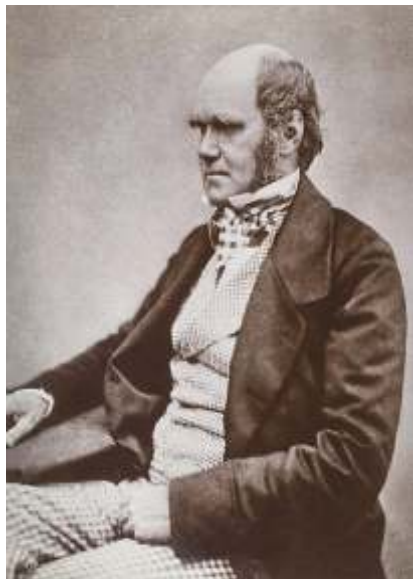
Dragoș Ciobanu

Gheorghe Coman

2009 ANUL INTERNAȚIONAL DARWIN

Un călător de geniu

Născut la 12 februarie 1809 în Shrewsbury, oraș situat în vestul Angliei, Charles Darwin, după un prim an de școală în localitatea natală (1817) își va continua studiile departe de casă, pentru ca în 1825 să îl găsim înscris la Universitatea din Edinburgh, unde puțin atras de disecții și alte practici în domeniul medical se realizează grupului unor tineri pasionați de științele naturii.

Anul 1826 marchează alegerea sa ca membru titular al „Plinian Society”, pentru ca, ulterior să adere la „Royal Medical Society”.

În al doilea an petrecut la Edinburgh, tânărul Charles își va aprofunda studiile legate de geoglaciațiuni, pentru ca un an mai târziu să fie transferat la Crist college, spre a deveni preot, dorința tatălui său.

Pasiunea lui Darwin pentru geologie, botanică, zoologie își găsește încununarea prin îmbarcarea sa pe nava „Beagle” a căpitanului Fitz-Roy, ca naturalist voluntar, într-o călătorie în jurul lumii ce va dura de la 27 decembrie 1831 până la 2 octombrie 1836.

Voiajul cu „Beagle” i-a oferit un material documentar de infinită valoare în variate domenii: geologie, zoologie, botanică, paleontologie, etnografie s.a.

Totodată, grație observațiilor și studiilor făcute la bord, pentru Darwin se cristalizează deja ideile-jalon ale teoriei evoluționiste.

Savantul afirma în autobiografia sa din 1876: „călătoria pe Beagle a fost fără îndoială cel mai important eveniment din viața mea și mi-a determinat întreaga carieră”.

La revenirea în Anglia, după finalizarea „Jurnalului de călătorie”, a unor comunicări către Societatea Geologică, finalizează primul caiet de

note și studii, ce va sta la baza „Originei speciilor”, lucrare ce îl va preocupa mai bine de două decenii.

Teoria evoluționistă formulată în 1858 în tandem științific cu Alfred Wallace și prezentată Societății Lineane în același an, își va găsi forma sintetică, definitivă, în noiembrie 1859, când, editată „Originea speciilor” va atinge tiraje record pentru acea vreme (1.250 exemplare la prima ediție și 3.000 de exemplare la a doua) fiind tradusă în mai multe limbi europene, dar și în ebraică și japoneză. Autorul declara : „Fără îndoială, aceasta este lucrarea cea mai de seamă din viața mea”.

Revizuiindu-și notele de tinerețe, Darwin publică în 1871 „Descendența omului”, lucrare menită „...a face lumină asupra originii omului și a istoriei lui”.

Criticat și contestat de către cercurile religioase, bigote ale vremii, Charles Darwin rămâne cel mai de seamă exponent al științelor naturale britanice și nu numai, cel care a materializat, cu geniu său, încercările de teoretizare ale înaintașilor săi și aici ne referim la Aristotel, Sfântul Augustin, Lamarck, Ch. Lyell s.a.

În semn de recunoaștere a valorii lucrărilor sale, lui Ch. Darwin i se conferă în 1864 suprema distincție a Societății Regale Britanice, madalia Copley.

La dispariția sa, în 1882, 10 aprilie, a fost declarat doliu național, ilustrul savant fiind înmormântat în

cimitirul abației Westminster, alături de Isaac Newton.

Postum, în semn de omagiu, Societatea Lineană din Londra a instituit un premiu „Darwin-Wallace”, o școală din Cambridge a fost numită „Darwin Colege”, iar un program de preservare a biosferei și a biodiversității poartă, de aproape un deceniu, numele de „Inițiativa Darwin”.

Iată cum, în cazul unui spirit viu, permanent racordat la studiul științelor naturii, a domeniilor conexe de cercetare, călătoria pe mări și oceane își găsește o motivație și finalitate de geniu, aceasta fiind „Originea Speciilor”, rezultat al „binomului Darwin-Beagle”

Dragoș Ciobanu

Ana-Maria Vasilescu

MILIȚIAN “LA APĂ”

În urmă cu 3 decenii comandam o unitate de nave maritime. Venind la unitate, într-o dimineață, ofițerul de gardă, mi-a comunicat, că pe timpul nopții m-a căutat un subofițer de miliție, pe care, l-a cazat pentru odihnă la o navă. Am dispus ca omul să servească masa la careul maiștrilor de la nava-bază și să fie anunțat că în scurtă vreme am să-l chem.

După adunarea cadrelor, pe timpul curățeniei navelor, împreună cu cei 2 loțiitori, ne-am retras în cabina mea să ne împărțim sarcinile zilei și să bem cafeaua.

Am trimis după milițian. Omul a venit echipat cu centura și diagonala alb-murdar. Cam 50 de ani, statura potrivită, rotofei, roșu în obraji. A intrat sfios în cabină, a pocnit din călcâie cu mâna la caschetă și a strigat la noi: “Tovarăși capitani, sunt plutonierul major X, șef de post în comuna....”.

Noi aveam puțin peste 30 de ani. Șeful de stat major, a sărit ca un resort, la îmbrățișat pe major și i-a aplicat câte o pupătură zgomotoasă pe fiecare obraz. Văzând perplexitatea omului,

capitanul i-a tras o palmă prietenească pe spate și s-a justificat:

“Bravo fiule! Ești singurul milițian care m-a salutat vreodată în viața mea. În semn de recunoștință, te rog să iei loc și să bei cafeaua mea”, și i-a pus omului în față ceașca de nechezol, cu degetul arătător vârât înăuntru. Apoi mi-a zis: „tovarășe comandant, vă rog să-mi permiteți, ca pentru moment să mă retrag, altfel, risc să-l pup din nou.”

Stăpânindu-mi cu greu râsul, i-am cerut omului să-și spună păsul. I-a fost tare dificil. Se uita la noi cu o disperare teribilă. Am rezolvat problema pentru care venise omul, i-am semnat și ștampilat ordinul de serviciu, am dispus să i se dea hrană rece și o sticlă de apă minerală pentru drum (mergea departe cu trenul).

Un maistru militar l-a condus pe milițian spre ieșirea din unitate. Acesta i-a declarat că nicicând nu va mai saluta un ofițer de marină și nu se va mai apropia la mai puțin de o sută de metri de acesta.

*Contraamiral de flotillă (r)
Ion-Dănuț Toader*

Conversație ingenioasă

Presupunerea colegului de institut, Vasile Lupescu, că pe drumul și cu viteza cu care înaintează mineralierul "Bucegi", mâine va ajunge în portul indian, era total în contradicție cu dorința lui Nae Vartic, tânăr la primul său voiaj ca ofițer de cart și cu provizia de alimente pentru echipaj. Nu de altceva dar, cu acel prilej, avea să fie supus unui examen destul de greu, ceea ce nu-i convenea deloc, mai ales că nu de mult, comandantul, bărbat tânăr, sobru, exigent îl și atenționase cu privire la modul cum stăpânește el limba engleză. Poate de aceea, de mai multe zile, nu mai avea liniște. Se îndreptă spre cabina sa, se așeză într-un fotoliu și continuă să citească dintr-un dicționar, să rețină mai întâi o seamă de cuvinte. Sublinie câteva dintre ele și le citi o dată, de două ori, de trei ori, de zece ori. Le repetă în gând, dar tot degeaba. Pentru că, după o pauză de numai o oră, să nu le mai poată rosti corect, cu accentul cuvenit. Luă cartea și o trânti atât de tare de masă, încât săriră câteva foi din ea.

"Ce dracu, m-am tâmpit?!" își zise.

"Nu mai sunt în stare să rețin câteva cuvinte englezești?"

Își făcu o cafea, convins că se va liniști. După câteva sorbituri, luă iarăși dicționarul și continuă să citească în limba engleză cuvintele pe care le traducea apoi în limba română și le nota într-un caiet. Le repeta de nenumărate ori în gând și se bucura că făcea progrese. Dar, când încerca să lege frazele, i se părea mai greu. Se poticnea în câteva locuri și toată cursivitatea frazei se ducea naibii. Și până la Madras mai avea doar șaisprezece ore. Ce să facă? În minte îi stăruiau cuvintele comandantului: „Să nu sperii cumva că cineva de la bordul navei o să-ți rezolve problemele!...”. Cum se va descurca cu reprezentantul firmei străine? În ce limbă va conversa cu el? Se sprijini pe spătarul fotoliului și rămase cu ochii închiși. Reveni în poziția inițială, își acoperi fața cu palmele, ca și cum l-ar fi podidit lacrimile, scoțând numai un oftat adânc. Deodata se ridică, ca și cum și-ar fi amintit de ceva, rămase cu privirea atârnată în colțul cabinei. „Mda, e o idee! murmură el ca pentru sine. E o idee grozavă!” Se uită încă o dată pe listele cu alimente întocmite ceva mai înainte cu membrii comitetului de cambuză, citi și repetă murmurând: „Deci, ceapă, morcovi,

cartofi, ardei, conopidă, castraveți, brânză, măslina, portocale, banane...”, apoi începu să cotrobăiască prin sertarele cele mari de la pat, prin dulapul cu mai multe rafturi și, în cele din urmă dădu peste cutia cu culori. Singura care îi lipsea era roșu aprins. Îl va înlocui cu o combinație, și gata! Încuie cabina, ca toți cei care-l vor căuta să creadă că este plecat undeva pe vapor, apoi se așează la masa de lucru și se apucă de treabă ca să materializeze grozava idee personală.

"Bucegi"-ul înainta de acum pe o apă lină ca oglinda. Undeva, la orizont, se zărea țărmul Indiei, mai precis al marelui oraș Madras. Printre baștinașii care au urcat la bordul navei era și reprezentantul firmei comerciale. Vardia îl anunță pe Vartic. Acesta veni imediat. Se apropie de bărbatul negricios, înalt, care avea în mână o servietă burdușită cu hârtii și rămase nemișcat în fața lui, privindu-l lung:

- Ce doriți? Îl întrebă el pe românește.

Străinul îl măsură mai întâi circumspect, apoi spuse cu un accent deficil:

- Ofițer intendent?

- Da, răspunse el, tot în limba maternă.

Negustorul părea descumpănit. Se uita cu nedumerire când la tânărul din fața lui, când la cei din jur. Vartic, dându-și seama că nu se vor înțelege și pentru a nu observa ceilalți marinari, din apropiere, despre ceea

ce se întâmpla, îl prinse de braț pe indian și-l trase după el pe culoarul din interior. Ajuns în cabina sa, îl invită pe musafir să ia loc. Străinul se așează în fotoliul de lângă masă și așteptă. Fără a rosti un cuvânt, Vartic scoase un dosar din sertarul de la birou, îl desfăcu, apoi etală toate colile de hârtie pe care erau desenate și colorate câte o ceapă, o conopidă, un morcov, un cartof, un ardei, un castravete, un calup de brânză telemea, portocale, banane pe întreaga suprafață a mesei, întinzându-i în același timp comenzile cu cantitățile respective ale acelor produse. Pentru început, reprezentantul firmei comerciale indiene rămase nemișcat, uimit pur și simplu, ca de ceva nemai-pomenit, după care treptat, treptat, începu să zâmbescă, apoi să râdă.

În acel moment intră pe ușă comandantul Baci, bărbat între două vârste, sobru, întrerupând veselie străinului. Vartic, când îl văzu, încrămeni. Fâstâcit, reuși totuși să îl prezinte pe indian. Acesta îi întinse mâna cu un gest protocolar.

- Am avut o conversație ingenioasă cu tânărul dumneavoastră ofițer! Spuse indianul în limba engleză, continuând să zâmbescă cu subînțeles.

Mircea Novac

*(fragment din romanul
„Blestemul Mărilor”)*

APARIȚII EDITORIALE

Semnalăm apariția “Dicționarului Enciclopedic de Marină” volumul II, o lucrare de înaltă ținută tipografică la Editura “Semne”.

Felicitări: comandorului (r) Anton Bejan coordonator, contraamiralului (r) Raymond Stănescu, dr. Carmen Atanasiu, comandorului (r) Neculai Pădurariu redactor, precum și pe toți colaboratorii și consultanții, pentru calitatea informațională și redacțională a acestuia.

Colectivul de redactare s-a bucurat de sprijinul nemijlocit al Statului Major al Forțelor Navale, Ligii Navale Române, Academiei Navale “Mircea cel Bătrân”, Muzeului Marinei Române, precum și a unor instituții și persoane particulare din Germania, Austria, Grecia, Portugalia, Italia, Rusia, SUA etc.

Mihai Mănescu
Orșova

RECORDURI

Cea mai veninoasă moluscă.

Două specii înrudite de caracatiță cu inele albastre, *Hapalochlaena maculosa* și *H. lunulata*, care trăiesc lângă coastele Australiei și în anumite zone din Asia de Sud-Est, secretă un venin neurotoxic atât de puternic, încât mușcătura lor relativ nedueroasă poate ucide un om în câteva minute. S-a estimat că fiecare individ, care măsoară numai 10 cm lungime, are suficient venin pentru a cauza paralizia (sau chiar moartea) a 10 oameni adulți.

Cel mai mare pește.

Cel mai mare pește e rechinul-balenă (*Rhincodon typus*), o specie

rară care se hrănește cu plancton și care trăiește în zonele mai calde din oceanele Pacific, Atlantic și Indian. Cel mai mare exemplar înregistrat științific avea 12,65 m lungime, 7 m circumferință în zona cea mai lată a corpului și cântărea 15-21 t. A fost capturat lângă insula Baba, de lângă Karachi, Pakistan, la 11 nov. 1949.

Cea mai mare stridie.

O stridie comună (*Ostrea edulis*) pescuită în 1999 în Golful Chesapeake din Virginia, SUA, cântărea 3,7 kg, având 30,5 cm lungime și 14 lățime.

Culese de Ilarion Barbu

Elena Dăscălescu

Curentul electric- viteza in secolul vitezei

In secolul vitezei, orice persoana simte nevoia dinamismului, actiunii, si preciziei informatiei cu care lucreaza. Aceasta viteza poate fi determinanta in afirmarea/ succesul sau intaietatea de care are nevoie orice individ atat pe plan profesional cat si pe plan personal.

Timpul a ajuns sa fie cea mai de pret resursa. Curentul electric reprezinta cea mai buna modalitate de a valorifica timpul limitat de care dispunem. Capacitatea acestuia de a oferi solutii practice, optime si confortabile 'dilate' timpul permitand derularea mai multor activitati in acelasi timp.

Astfel, fie ca te afli in centrul celei mai mari metropole sau intr-un satuc pitoresc din munti, nevoia de a sti, de a comunica, de a-ti usura traiul reprezinta principala motivatie pentru care curentul electric sta la baza vietii moderne omenesti.

Str. Prahova nr. 6 A, sector 1, Bucuresti
Tel.: 0040 21 2221928; Fax: 0040 21 2221927
www.ed-engineering.ro
office@ed-engineering.ro

Lasă natura să te convingă!

Natura, izvor nesecat de sanatate. De mii de ani, omul a apelat la plante, ca remediu celor mai diverse boli. Plantele aduna in radacini, frunze, flori si fructe, acele principii de baza, raspandite pretutindeni in pamant, apa, aer, soare si le combina in formule absolut miraculoase. Creatorul naturopatiei a fost Hipocrate. Geniala lui intuitie a pus bazele medicinei moderne. "Suntem ceea ce mancam", spunea el si trebuie sa recunoastem ca alimentul este cel mai bun medicament. In prezent, naturopatia, in special utilizarea plantelor medicinale pentru tratament, a devenit o adevarata stiinta. Fara a fi o doctrina, nu numai ca putem preveni bolile, dar putem vindeca bolnavii prin propriile lor forte, prin dezintoxicarea organismului si restabilirea functiilor vitale.

Hipocrate 2000 are in portofoliu o gama larga de produse cu aplicabilitate in diverse domenii: dezinfectante (inca de la primul an al lansarii in piata, aceasta gama a devenit lider in segmentul dezinfectantilor), gama Bebicina dedicata copiilor (siropuri vitaminice, ceaiuri si cosmetice), ceaiuri medicinale si bitter (formula cu 33 plante naturale), siropuri cu extracte naturale, suplimente alimentare, cosmetice si dermato-cosmetice.

In prezent societatea noastra are implementate sistemele calitatii ISO 9001: 2000 iar din data de 04.02.2008 Autoritatea Nationala pentru Siguranta Alimentului a eliberat Autorizatia de Functionare in favoarea companiei Hipocrate 2000 SRL si HACCP - ISO 22000 (GHP, GMP), cu privire la fabricarea, ambalarea si depozitarea produselor alimentare imbogatite cu vitamine, oligoelemente si proteine, precum si a suplimentelor alimentare si nutritive.

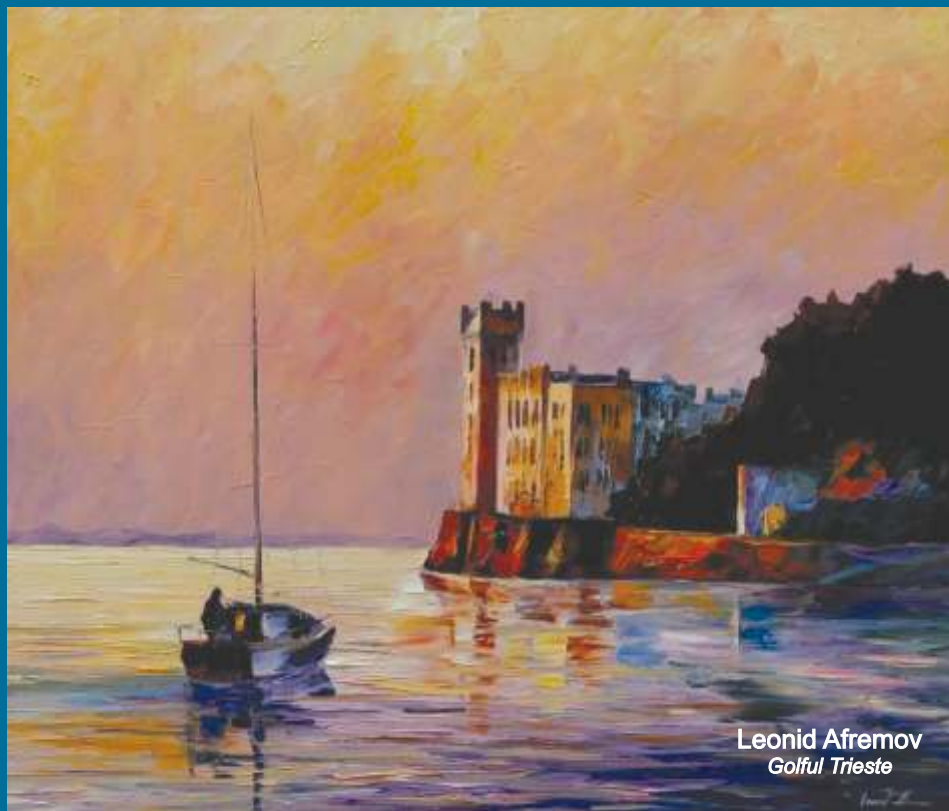
SC HIPOCRATE 2000 SRL

Str. Prubova, Nr. 6A, Sector 1, Bucuresti

Tel.: 021-668.74.27; tel./ Fax: 021-668.74.26

www.hipocrate2000.ro

Leonid Afremov
Golful Trieste

COLEGIUL DE REDACȚIE

PREȘEDINTE DE ONOARE: Mihnea Bolintineanu
REDACTOR ȘEF: Laurențiu Manuel Macarie
REDACTORI: Cristian Balint, Daniela Micu, Ana-Maria Vasilescu

ISSN: 1454-3176
